

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 842/2025
02.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Стевана Миљачки, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К.74/24 од 13.01.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 229/25 од 23.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Стевана Миљачки, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К.74/24 од 13.01.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 229/25 од 23.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К.74/24 од 13.01.2025. године окривљена АА је оглашена кривом због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и осуђена је на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју јој се урачунава време проведено током задржавања, као и на издржавању мере забрана напуштања стана у периоду од 23.05.2024. године па надаље. Према окривљеној је изречена мера безбедности забрана вршења такси делатности у трајању од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом према окривљеној је изречена и мера безбедности одузимање предмета и то путничког моторног возила марке „Opel Astra CW“ регистарске ознаке ... које је било употребљено за извршење предметног кривичног дела, као и мобилног телефона „Iphone 12 Max Pro“ ИМЕИ1 броја ... и ИМЕИ2 броја Окривљена је

обавезана да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Суботици износ од 61.517,40 динара, те на име паушала суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 229/25 од 23.04.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Суботици и бранилаца окривљене АА, па је потврђена пресуда Вишег суда у Суботици К.74/24 од 13.01.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Стеван Миљачки, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да сагласно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи пресуде Вишег суда у Суботици К.74/24 од 13.01.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 229/25 од 23.04.2025. године у ослобађајућу пресуду или да у смислу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине другостепену пресуду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да дело за које се окривљена гони и за које је правноснажно оглашена кривом није кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, већ да се у радњама окривљене евентуално могу стећи само елементи прекршаја из члана 121. став 3. Закона о странцима. У прилог свог става, бранилац наводи да ниједно од затечених лица - илегалних миграната у возилу окривљене АА, које је она критичном приликом превозила, није недозвољено прешло државну границу и недозвољено боравило у Републици Србији, нити је било у недозвољеном транзиту у смислу члана 350. КЗ, већ су наведени мигранти незаконито ушли и незаконито боравили већ дужи временски период у Републици Србији, те били у незаконитом транзиту преко територије Републике Србије, кршећи при томе одредбе члана 14. Закона о странцима, тако да је окривљена примајући наведене мигранте у своје такси возило, а чији превоз је санкционисан одредбама члана 121. Закона о странцима као прекршај, и помажући им да транзитирају преко територије Републике Србије учинила прекршај из члана 121. став 3. Закона о странцима.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Тежи облик кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика (Службени гласник Републике Србије, број 94/2016 од 24.11.2016. године, са ступањем на снагу дана 01.06.2017. године) чини онај ко у намери да себи или другом прибави какву корист, омогућава другом недозвољени прелаз границе Србије или недозвољени боравак или транзит кроз Србију. Ставом 3. члана 350. КЗ предвиђен је квалификовани облик овог кривичног дела који постоји ако је дело из става 2. овог члана учињено од стране групе, злоупотребом службеног положаја или на начин којим се угрожава живот или здравље лица чији се недозвољени прелаз границе Србије, боравак или транзит омогућава или је кријумчарен већи број лица. Радња извршења тежег облика из става 2. члана 350. КЗ састоји се у омогућавању другом да недозвољено пређе границу Републике Србије, у омогућавању да недозвољено борави у Републици Србији или у омогућавању транзита преко територије Републике Србије, при чему је за постојање овог облика кривичног дела довољно да је учинилац предузео једну од напред наведених алтернативно предвиђених радњи извршења. Радње омогућавања могу бити врло различите. По правилу, осим код радње омогућавања недозвољеног боравка пасивног субјекта у Републици Србији, радња извршења подразумева и превоз пасивног субјекта.

Имајући у виду цитиране законске одредбе члана 350. став 2. и 3. КЗ, те имајући при томе у виду чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне првостепене пресуде у којем је наведено да је окривљена АА „дана 23.05.2024. године, у Суботици и Београду, у намери да себи прибави какву корист, омогућавала већем броју лица недозвољен транзит кроз Србију и покушала омогућити недозвољени прелаз границе Србије ..., тако што је, по претходном договору са лицем по имену „Фаридоон“, за које је претпостављала да се бави кријумчарењем људи, дошла у Београд, код парка код Економског факултета, где је у њено возило ушло шест илегалних миграната држављана Авганистана, која лица нису поседовала путне исправе, нити визе за улазак у земље ЕУ, а дошли су у Републику Србију како би мимо редовног граничног прелаза прешли граничну линију између Републике Србије и Мађарске, у намери да оду у земље Европске Уније, за коју услугу су породице именованих организатору кријумчарења платили одређене износе новца, од чега би окривљеној била плаћена услуга возача у за сада неутврђеном новчаном износу, и возилом ... на коме није била истакнута „taxi“ табла, јер је исту скинула и ставила у гепек, нити је био укључен таксиметар, их довезла у Суботицу и кренула ка граничном појасу, како би истима омогућила прелазак у Мађарску мимо регуларног граничног прелаза, међутим у 00,05 часова је од стране полицијске патроле возило заустављено на трећем километру државног пута ... у смеру ка граничном прелазу Келебија, те су у возилу затечена лица: ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, од којих је једно лице било у гепеку возила, док је једно лице успело да побегне када се возило зауставило“, то, по налажењу Врховног суда, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљене АА стичу сва битна законска обележја бића кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ за које је она оптужена и правноснажно оглашена кривом, због чега се као неосновани оцењују наводи браниоца окривљене којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Стевана Миљачки, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић